

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

In Primo Tumulorum Libro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

I. IOVIANI PONTANI AD PETRUM
 COMPATREM NEAPOLITA-
 NUM TVMVLORVM
 LIBER PRIMVS.

Actenus Idalios cantus, leue car-
 men in umbra

Lusinus ad thalamos blande hy-
 menæe tuos.

h

Nunc age quis titulo dignus in-
 uenis'ue senex'ue

seu mulier, seu uir, siue puella canam.

Dumq; cano, interea flores lege, collige myrtos

Vranie, & multa sparge sepulcra rosa.

Sparge & opes Cari blanda tuas, age et ipse Patulci

Sparge tuas, spargas Antiniana tuas.

Est suus & tumulis honor, est sua cura sepulcris.

Ipsa quidem accensa testificanda face.

Vrite odoratos ignes, redolentia dona,

Quæq; & Arabs mittit, quæq; Sabæus ager.

Dum manes condo tumulis, tu caste sacerdos

Tange aram, & patrios rite precare deos,

Nec nullo cineri non & bona uerba precesq;

Debentur, querulis uerba sonanda modis.

Vos quoq; pallentes umbræ, solatia cantus

Hæc capite. & manes flebile carmen amant.

At tu flebilibus numeris hæc adijce Petre

Compater, ut certa membra quiete leuent,

Floreat ut sua cuiq; croco uenerabilis urna,

Frondeat ut uiridi myrtea sylua coma.

20
TVMVLORVM
TVMVLVS VRSI VRSINI, PRIN-
cipis Nolani & Asculani.

Non artes tibi Romanae, non gloria belli
Defuit, aut magno principe dignus honor,
Non fortuna domus, clariq; a stirpe parentes
Vrse, nec antiqua nobilitate genus.
Præstans ingenio, præstans & uiribus idem
Corporis, ingenij sed grauitate prior.
Illustres titulos dedit & tibi Nola, dedere
Oppida multa tuo recta sub imperio.
Defuit ab tantum uitæ pars optima, nanq;
Mors properans, medio tempore te rapuit.
Sed tibi uictrices Musæ statuere sepulcrum,
Ne mors ipsa tuas deleat exequias.

ALPHONSI DAVALI PRINCI-
pis Aternensi.

Arma manu tibi capta, & uicto ex hoste trophæa
Hæc tibi marmorea erunt, hæc tibi erunt tituli.
Hoc tibi Mars statuit, statuit Bellona sepulcrum
O' Dauale, hæc aneri debita busta tuo.
His Alphonse iaces ornatus & obrutus armis.
Arma tibi tumuli. tela tibi tituli.

IULII PARMERII equitum præfecti.

Da tuba terribilem sonitum, tubicenq; canoro
Aere tona. hos tumulos clangor & arma decent.
Iulius hic situs est. strepitus iuuat, et iuuat ensis
Clauaq; Parmerium bellica parma iuuat.

Gaudet & his heros concentibus. en canit umbra
 Ad numeros placidos ducit & ipsa choros.
 Nunc rursus tuba, nunc tubicē fera murmura rursus
 Ingemina, ut cantu marmora pulsa sonent.
 Hic honor ad tumulos, magnorum & saxa uirorum
 Debetur, Martis sic stata sacra iubent.
 Pro patria hic cecidit. manes gaudete sub urna,
 Gaude & Iuleis umbra ferox tumulis.
 Pro patria occubuit pugnans, murisq; cruento
 Dum stetit hostiles repulit ense manus.
 Nos plausum simul ore damus, simul ære canoro,
 Parmenio. hæc patrius munera poscit amor.

HYDRUNTINORVM CIVIVM A'

Turca interfectorum. Viator, Genius, &
 Sacerdos colloquuntur.

In frōte est tumuli scriptum, Sacer est locus. intus VI.
 Tibia funereos deflet eburna modos.
 Ore fauete omnes. manes sua funera deflent. GE.
 Infleti, ob patriam qui cecidere suam.
 Ingratos patriæ mores. sparsere cruorem. VI.
 Pro patria. patrius cur male gratus amor?
 Ossa solo quæ sparsa iacēt, nunc colligit hydrus, GE.
 Colligit & rigidis uiscera pasa rubis.
 Parcite iam manes planctu, miserandaq; cessent
 Murmura, nam tumulis rite paratur honor.
 Dic age, dic bona uerba senex, iam conde sepulcro
 Viscera, & in tumulis ossa reponere sacris.
 Ossa subite pios loculos, & inite sepulcrum. SA.
 Viscera sacratas rite subite domos.

T V N V L O R V M

Pro patria occubistis adacto in pectora ferro.

Vos patria ipsa suis prosequitur studijs.

Ite piæ ad superos animæ postquam ossa quierunt.

Ossa quæta manent, ite piæ ad superos.

Vobis parta quies cælo. noua patria cælum est.

Ite piæ ad superos, en agite ite animæ.

Hoc posita est tumulo pubes Hydruntia. cælum

Est data cui proprijs patria pro meritis.

HIPPOLYTAE MARIAE Principis Brutiorum. Viator loquitur.

Hippolytam quisquis uideat miretur, ut illam

Ipsæ quidem credat Pallada uel Venerem.

Talis ea in tumulo est, illi sic prorsus ademit

Mors nihil, ut dicat Pallada seu Venerem.

Permanet & decor, atq; oris præstantia culti.

Huius ut atq; huius iam fluat ore melos.

Permanet & sua maiestas, popularis & auræ

Illæ quidem uere conciliator amor,

Ut simul & Venerem referatq; & Pallada, ut illi

Insit & hinc Pallas, insit & inde Venus.

Non hic Hyppolite iacet, at Pallasq; Venusq;

At tumulus nec habet Pallada nec Venerem.

Nec iacet Hippolyte tumulo. mihi parate diuæ,

Pallas & Hippolyte cum Venere hic recubant.

Cum Venere Hippolyte recubat, cum Pallade et ipsa

Hippolyte, ut diuæ tres tumulo hoc iaceant.

CICELLAE PVELLAE Surrentinæ.

Quo' decor heu quo' gratus honos, quo' tanta uerustas
 Quo' nitor ille abiit culta Cicella tuus?
 Omnia mors rapuit, quæq; & natura Venusq;
 Contulerant, quæq; ars, heu breuis hora tulit.
 In cineres heu uersa iaces. uix nomina seruant
 Saxa tibi, longo post abolenda situ.
 seu tantum cinis es, seu nil, seu labilis umbra,
 Siue es in ætherio forma recepta polo,
 Has uiolas cape, supremos & turis honores
 Fleta diu nuribus, flenda Cicella uiro.

MUNDITIANA E PVELLAE.

Munditiana tibi funus peperere Hymenæi.
 Ipse Hymen luctus, tædæq; & ipse fuit.
 Te Maiæ primum nuptam uidere Calendæ,
 Te postrema dies heu male condit humi.
 Mense malas olim Maio nupsisse puellas
 Fama est, & Maias omen habere faces.
 Munditiana tibi est Hymenq; & funera Maius,
 Et Maius uiolas det tibi, detq; rosas.

LEONTIS TOMACELLI. Marinus
frater ad sepulcrum queritur.

Quæ Phœbo, quæ nam Aonijs est cura puellis?
 Phœbe uale, ualeant Aonidesq; tuæ.
 Opereant herbæq; tuæ, succiq; ualentes,
 Et pereant cantus, sit sine uoce lyra.
 Ergo obiit Leon? ah tumulus tegit iste Leonta?
 Origeant Lauri, syluâq; Phœbe tua.

TVMVLORVM

Arescatq; Helicon, sicut liquor Hippocrenes,
 Nec tibi sint arcus, nec tibi Phæbe coma.
 Clamabat puer infelix, succurrite Musæ,
 Ferte & aquas. o' me Castalis unda iuua,
 Sed nec Castalides ueniunt ad uota uocata.
 Nullus Castalio, nullus ab amne liquor.
 Tabescit sensim frater. sua iura reliquit
 Natura. O' te te frater amate sequor.
 Quid frustra ad tumulū quereris Tomacelle, Leonta?
 Nec tegit hic tumulus. nec cinis est reliquus.

FRANCISCI AELII. VIATOR

& Genius colloquuntur.

Quis iacet hoc tumulo? Nullus iacet. hunc sibi uiuus
 Aelius, hanc statuit post sua fata domum.
 Cur interq; herbas, interq; uirentia culta,
 Qua nitet aurata Citria sylua coma? *ut Cypria*
 Hanc illi syluam Musæ, hos statuere recessus,
 Quo post umbra suo gaudeat in thalamo.
 Quid, q' & Assyriū spirant de marmore odores?
 Quid, q' & Assyrio nardus honore fragrat?
 Illos assyrijs Charites de collibus, hanc &
 Detulit Assyria gratia ab usq; plaga.
 Hoc illi meritum Musæ post fata rependunt.
 O' scriptor Latia nobilitate lyra.

FRANCISCI PVDERICI

ex nobilitate Neapolitana.

Quis sibi, quis tumulum uiuus parat, an' ne sepulcro,
 Mortem dum metuit, dum cita fata, cauet?

Franciscus tumulum statuit Pudericus, & ipsis
 Consulit exequijs, & sibi busta parat.
 Nec mortem timet, aut mortis mala, sed quod honorem
 Deberi hunc cineri, funeribusq; putat.
 Nam mortem vitæ pretium, finemq; laborum
 Iudicat, & vitæ posterioris iter.
 Sunt testes vitæ tumuli, finemq; fatentur
 Esse quidem alterius, principium alterius.
 Nunc urbem colit & Musas. post dona sepulcri,
 Elysiumq; colet, Pieriasq; domos.

MARVELLI POETAE. PON-
 tantus ipse loquitur.

Hoc uacuum tibi Pierides statuere sepulcrum,
 Et Graia & Latia clare Marulle lyra.
 Ipse etenim Aonia in sylua, atq; Heliconis in antris
 Lætus agens, illic otia grata teris.
 Illic formosæ ludunt ad plectra puellæ,
 Et tecum ad choreas carmina lecta canunt.
 Et tibi responsant syluæ, Peneidq; antra,
 Plaudit & Ogygio roscida ripa lacu.
 Nil præter nomen tumulo. per opaca uagaris
 Culta, per Elysium doctæ Marulle nemus.
 Hinc tibi se ad cantum adiungit formosa Corinna,
 Cantat & ad calamos Delia culta tuos,
 Illinc compositos exercet Cynthia saltus,
 Exercet raros Lesbia blanda choros.
 Nec Parca eripuit, Musæ rapuere Marullum,
 Arnidi ne fieret grata rapina deæ.

TVMVLORVM

Sis felix igitur Musis comes, & tua Musæ
Ambrosio foueant membra adamata sinu.

MARINI TOMACELLI.

Dum timet hæredes nullos Tomacellus, & ipse
Consulit exequijs, dum cauet ipse sibi,
Hunc tumulum sibi constituit, uiuusq; locauit,
Et dixit, lapidi sint sua uerba meo.
Sit lapis hic, sit terra leuis, nullusq; Marinum
Non puer, aut iuuenis, nulla puella fleat.
Me sat sit multos uiuum fleuisse per annos.
O' nollem cineri sic superesse meo.
Cesset honos, cessent tot munera publica, totq;
Regia. me ignauus condat iners' que sopor.
Quæ coelo est pietas uocet ad se, si mea coelum
Respexit pietas, si mea facta deum.

IVLII POMPONII VIRI
lucratissimi.

Pomponi tibi pro tumulo sit laurea sylua.
Ossa maris rores, myrteaq; umbra tegant.
Teq; tegant, artusq; tuos uiolæq; rosaq;
Ver habet, zephyros spiret, & ipse cinis.
Stillet & ipse cinis, quas & Parnasus, & antra
Thespia, & ipsa suas Ascrâ ministrat aquas.

MARIANI EREMITAE.
Viator cum admiratione loquitur.

Huic cineri deus ecquis adest? nam carmina Musæ
Lecta canunt, lectis assonat urna modis.

Ossa solo Mariane iacent tua nobilis umbra
 Læta fugit tumulos, læta petit superos.
 Dicite io, iam victor io Mariane, subisti
 Aethera conspicuum, conspiciende dijs,
 Ornatusq; caput lauro, plaudente senatu,
 Intraſti ſanctas ſanctus et ipſe domos,
 Aſcitusq; choro diuūm, cœleſtibus aſtas
 Concilijs, ſummo per fruereſq; bono.
 Hæc muſæ ad tumulum referunt cinis ipſe ualet,
 Seruari auratis di gne cinis loculis.

CH ABRIELIS ALTILII EPI-
 ſcopi Polycæſtren, ac Poetæ doctiſſimi.

Et tibi dant tumulos Muſæ, meritumq; ſepulcrum,
 Et tibi dat titulos quæ tibi culta Caris.
 Altilio uenerande iaces hic? hac iacet urna
 Pontificale decus? pontificalis honos?
 Ergo agite o' nymphæ Sebethides, ergo age uirgo
 Parthenope, ad tumulum ſpargite ueris opes,
 Sparge tuos flores ſorum fœcunda Patulci,
 Et tu ſparge tuas Antiniana roſas.
 Altilio requiem dic o' Cari. dic age Clio,
 Luceat Altilio lux ſine fine meo.
 Quiſquis adeſt pia uerba ſonet, madeatq; ſepulcrum
 De lacrimis, madeat Pieri rore tuo.

ROBERTI VILLICI.

Poeta loquitur.

Terra ſenex tibi ſit facilis, ſint munera terræ
 Grata tibi, et flores grata rependat humus.

TVMVDORVM

Tu terram coluisti & terræ munera sollers.
 Culta tibi & tellus, culta q; debet humus.
 Culta tibi & citius debet Roberte colenti
 Et debet uitis, debet & una tibi.
 Et uitis det grata tibi, det & una liquorem
 Optatum, largo diffuat urna mero.

LAURINAE PVELLAE IPSA

è tumulo loquitur. Viator respondet.

Hæc Laurus mihi dat titulos, famamq; sepultæ,
 Quæ quondam uiuæ nomina clara dedit.

Sub lauru Laurina tegor, mea uestit & ossa

Laurus, & ipsa meo uestitur è cinere.

Per me igitur uiuit Laurus, Laurinaq; uiuo

In lauru, & uitæ nutua cura sumus.

Ipsa eadem lauro materq; & filia. Laurus

Ipsa mihi est titulus, ipsa quoq; est tumulus.

Viuite frondenti pariter sub cortice iunctæ. VI.

Ipsaq; sis Lauro filia, sisq; parens.

PTOLEMAEI GALLINAE CA-

tinensis Astrologi.

Digne senex coelo, coelum Ptolemæe petisti.

Pro Catina coelum patria facta tua est.

Quasq; olim stellas numeris, quæ sydera cursu,

Nunc metire oculis, fataq; certa tenes,

Et tibi quæ series rerum, lexq; ipsa futuri

Nota patet, summis perfruerisq; bonis.

A' puero mihi culte senex Gallina ualeto
Perpetuum, & Catinae uiue perennis honos.

LAVRENTII MINIATI

Astrologi.

Quid numeras Miniate? nihil numerare necesse est,
Sydera sub pedibus qui modo cuncta uides,
Cuncta suos agere anfractus, seq; ordine summo
Cogere, & errores rite subire suos.

Ne numeras Miniate. quies tibi parata. quiete

Uttere, & humanis exue te studiis.

Ipsa quies deus est. deus est & uita bonumq;

Vita bonumq; simul. utere utroq; simul.

Exutusq; hominum curis, rebusq; molestis

Laurenti aeterno rite fruare bono.

Nos memores ueteris studij, socij; laboris

Hac tibi pro sanctae munere amicitiae.

FUSCAE MATRONAE.

Centum Fusca procos habuit, nec casta cubile

Polluit, aut sancti iura uerenda tori.

Centum Fusca procos risit, coluitq; maritum.

O' raram in longa posteritate fidem.

Hoc uirtutis opus dura inter & aspera sese

Erigere, & fortis exeruisse manus.

Vixit Fusca igitur celebris post fata, fidemq;

Testantur nullo marmor a uicta situ.

TVMVLORVM
FVLCI FERRARIENSIS
musici.

Bistonis an'ne senis sonat hic lyra? Bistonis an'ne
Quæ traxit sylvas horridaq; antra chelys?
At neq; Bistonij senis est lyra, sed lyra Fulca,
Quæ multitudine pectora, quæq; senum.
Assonuit cui Penéo persæpe relicto
Delius, & carmen flebile iunxit amans.
Assonuit cui Cylleni testudo, & amantum
Defleuit curas, fleuit & ipse suas.
Nec nunc muta silet Fulca lyra. Fulcus & ipse
Non silet. at stygias carmine mulcet aquas.
Dum sonat, Elysia ludunt ad pleetra puella,
Dum canit, ad numeros quæq; puella canit.
Nec sentit Tityus rostrum, nec vulturis ungues,
Nec ferus ad portas Cerberus ipse latrat.
Dum uixit, Fulco regum plausere theatra,
Nunc plaudit stygij flebilis aula dei.
Vive igitur plausus inter choreasq; silentum,
Acternum & ualeas, perpetuumq; cane.

FORTVNATI. IPSE IN
tumulo loquitur.

Non amplæ mihi diuitiæ, non regna fuere.
Sed modicus census, sed sine labetogi,
Nec mihi regales epulæ, sed uictus honestus,
Mensaq; communis, resq; modesta domi.
Cultus ager, sine lite domus, sine sorde supellex,

Parca quidem coniux, sed sine prole fuit.
 Hinc fortunato nomen fecere, quod essem
 Contentus modicis, simplicibusq; bonis.
 Sorte sua letus quisquis fuit, ille beati
 Fert nomen. felix, nomen inane puto.

ANGELI GENTICORI.

Nec Musis non carus eras. tibi carmina Musæ
 Aoniæ & dederant fila mouere lyrae,
 Et dederant linguæ cultum, & præcepta loquendi
 Genticore, atq; artes posse docere bonas.
 Nec tibi non aderant Charites, non fautor Apollo
 Angele, eras docti pars uel honestæ chori.
 Sed tibi nil Musæ comites, nil fautor Apollo
 Profuit, aut Charitum quæ tibi iuncta cohors.
 Omnia mors superat. fatum secum omnia claudit.
 Non tamen hoc nostras finit amicitias.

IAOMOTI.

Dum ruit incautus stratum Iaomotus in hostem
 O cubat, & uicti uictor ab ense cadit.
 Extinctum fleuere duces, tristesq; manipuli,
 Castraq; magnanimi funere mœsta uiri.
 Indulsit iuueni lacrimas rex mitis, & illum
 Ornauit mœstis funeris exequijs.
 Mouit amans fletum uirgo, mouere puellæ.
 Forma quidem lacrimis digna erat illa nouis.
 Elatus misero est urbis mœrore. tulitq;
 Hanc laudem, quæ non liquerit ipse parem.

IT TVMVLO RV M

PERINELLI MVSICI.

Plectra iacent sine honore, lyrae sine honore sepultae
 Et citharae, & cantus, & sine honore tuba,
 Sibilaq; arboribus desunt, & murmura riuus.
 Destituit tacitas ipse susurrus apes.
 Sola auium ueteres seruat Philomela querelas,
 Sola & hirundo novos suscitatur ore modos.
 Haec Perinelle obitum luctu testantur, at illa
 Sordent, & nimio muta dolore tacent.
 Sume lyram in tumultu Perinelle, & plectra moueto;
 Iam lyra, iam citharae, iam tuba & ipsa canet.
 Sibilaq; arboribus strepitent, & murmura riuus,
 Inuenit atq; alacris ipse susurrus apes.
 Quo tumultu Perinelle iaces, tecum iacet omnis
 Et sonus, & cantus. aurâq; uoxq; silet.

IVNII IVNIANI MAII.

Et Mirtus tumultu satis est sola, & satis ipsa
 Laurus. at hunc tumultum uestit utrumq; nemus.
 Quem Charites persaepe, nouem persaepe sorores
 Inuisunt. tumulus nec sine honore suo est.
 Haec choreas agitant, Iuniq; ad marmora musae
 Dulce canunt. numeris frondea sylua fauet.
 Laetantur lauri, myrtus laetatur & omnis.
 Ac Maij felix nomine ridet humus.
 Hic uates requiem duat. feliciter umbra
 Dormiat, & cineri sit sopor usq; pio.

GREGORII TYPHERNATIS.

Pontanus tumultum salutat.

Gregorio sit terra lenis, uer assit & urnæ.
 Terra ferat flores, urna liquore fluat.
 Plaudat & huic Latium tumulo, plaudatq; iuuentus
 Itala. Gregorio et umbria plaude tuo.

FRANCISCI HIACHINI

Grammatici.

Non tibi certa domus fuerat, non culta supellex,
 Mensaq; uix tenuis docte Hiachine focus,
 Hoc ex morte tibi lucri est, quod nulla supellex,
 Non focus ipse opus est, quod tibi certa domus.

MASVTII SALERNITANI

fabellarum scriptoris.

Hic quoq; fabellas lusit, tinxitq; lepore,
 Condit ornatis & sua dicta iocis.
 Nobilis ingenio, natu quoq; nobilis, idem
 Et doctis placuit, principibusq; uiris.
 Masutius nomen, patria est generosa salernum,
 Hæc simul & uitam præbuit, & rapuit.

AVRELI I INFANTVLI. MATER

ad sepulcrum queritur.

Has tibi pro mammis lacrimas, proq; subere fletum.
 Nate cape. has lacrimas subera nostra puta.
 Quiq; tibi ad cunas cantus, quæ nenia quondam,
 Hi tibi nunc questus, hic tibi sit gemitus.

TVMVLORVM

Has bibe nūc lacrimas. hęc hęc nunc ubera sume.

Naniolę & lusus, nostra querela tibi est,
Quosq; dedi flores, & quas de flore corollas,

Hi tibi sint crines, hęc tibi fusa coma.

Aureli tibi sit tellus leuis, ac breuis urna

Affiet & usq; crocos, spiret & usq; rosas.

PHIELLAE MATRONAE.

Auratis digna es oculis formosa Phiella.

Heu te condit humus, uilis & herba tegit.

Heu heu nec mater, nec te tua pignora deslent.

Nulla tibi est mater, pignora nulla tibi.

Non frater, non cognato de sanguine quisquam,

Non pater ipse, aut quę lac tibi mamma dedit.

Vos fusi deslete, coli deslete Phiellam,

Flete & eam lanę, flete & eam calathi.

Flete & acus, & fila fleant, & lina Phiellam.

Telaq; . uix tumulto casta puella iaces,

Casti puella lates tumulto uix . uix tibi cęspes

Dat tumulum . uix te terra inarata tegit,

Quę tamen herba tegit, nullos hęc sentiat æstus,

Frigora nulla . tuo floreat usq; solo.

MASSILAE VERNVLAE.

urna ipsa loquitur.

Urna loquor . cinis est infans . infantula mecum est .

Vernula nata domi, nata gemella patri.

Hanc mater mihi commendat post funera, & inquit

Ipsa tibi hanc peperit, nata futura tua est.

Hanc alui

Hanc alui in tenebris. nutrix nox. *Hubera* suxit
 Noctis, & infanti lac fuit ipse sopor.
 Nec fatetur, uerum somno testata perenni
 Quam nasci, satius uos docet esse mori.
 Hanc nulla torquent curae, non matris in ore est,
 Non lana in digitis comminuenda datur.
 Continuas ducit noctes. lux nulla, nec ulli
 Sunt uitae sensus. munera nulla premunt.
 Dumq; haec ipsa loquor, secura infantula dormit.
 Illam perpetuo somnus ab hymbre rigat.
 Nomen erat quod fecit herus Massila. *Camoenae*
 Ornarunt domini pro pietate locum.
 Hic dormit Massila. sopor lac, *Hubera* praebet
 Nox ipsa, at cunas & tenebrae & loculi.

ROSAE PVELLAE ante diem mortuae.

Non nomen tibi, quin omen fecere parentes,
 Dixerunt cum te bella puella Rosam.
 Vtq; rosa breuius nil est, aequaeue caducum,
 Sic cito, sic breuiter & tua forma perit.
 Implesti denos uix nam formosus decembres. *a*
 Vere Rosa Heu nata es, mense decembre cadis.
 Non aestus, sed te rapuerunt frigora brumae,
 Non aestas, sed te frigida soluit hyems.
 Ergo non hyem flores, non rapta per hymbrem
 Frondescis, tumulo sed male Rosa rosa es.

PARTHENIAE VIRGINIS ET
 facula Veneris in eo ardentis. Via=
 tor & Genius colloquuntur.

TUMULORVM

Quis rogo quis titulus? fax num tabescit in urna?

Fax cui a est? Veneris. Vmula? Parthenies.

Parthenie faculam Veneri dum surripit, urnæ

Abdit, & hanc inquit ignibus ure tuis.

Tabuit ipsa suis fax ignibus intus abesa.

Hinc tumulus titulum uirginitatis habet.

Parthenie iacet hic. Veneris fax hic quoq; tabet.

Parthenie tituli ius habet & tumuli.

ROSCIAE puellæ ipsa è tumulo loquitur.

Ros mihi dat titulum, nomenq; est Roscia nostrum.

Ros breuis est, breuis heu, sic mihi uita fuit.

Rore madet tumulus, stillant & marmora rorem.

Roscia sum, me ros, roscida & unda rigat.

Sed nec apes tumulo, uerum insedere cicadae,

Stridulaq; ad cineres hei mihi turba crepat.

Bruma mihi requies, æstas est poena sepultæ.

Bruma quies, æstas est mihi supplicium.

STELLAE FERRARIENSIS.

Potamus ipse loquitur.

Sit uati fas Picrides, quæ lucida fulget

Stella polo, hanc proprio condere sub tumulo.

Stella tibi tumulus coelum est. hæc te tegit urna.

Teq; per & tumulus, te per & urna nitet.

Stella nites urna, radios tibi & urna ministrat,

Præbet & hos tumulus, & tumulo ipsa nites.

At nec stella iacet tumulo, sed splendet in urna,

Splendet & in tumulo, Nam polus est tumulus.

CANDIDAE uirginis. ipsa loquitur.

Nec me marmor habet, nec me tegit urna sepultam.

In niueas abij candida uersa rosas.

Fote interq; rosas, interq; ligustra quieram,

Aura fouet flatu, mater at ipsa sinu.

Pallida cum caelo nubes delapsa repente

Me rapit, inq; aureas dissipor ipsa leues.

Dum natam mater gremio, dum quaerit in ulnis,

Pro nata niueas reperit ecce rosas.

Ne mihi ne lacrimas quisquam, ne munera donec

Ad tumulos. horti sunt mihi nam tumuli.

O felix cui uere rosae, atq; aestate sepulcrum

Sunt auae. hinc flores fundis, & hic Zephyros.

VIRIDELLAE PVELLAE.

Ipsa met dolens loquitur.

In lapide est titulus Viridella, sed ipsa sepulcro

Deiurui. heu tumulus nomina falsa gerit.

Tabuit in cineres Viridella, colorq; decorq;

Nullus adest. heu quid nomina uana iuuant?

Quin potius Cinerilla legar, Cinerilla sepulcro

Inscribar, perijt nam uiror atq; uigor.

Nec titulo est Viridella, nec est Viridella sepulcro

Nomen, forma, uigor, deniq; nil superest.

SYLVAE PVELLAE RVINA

ripae oppressae.

Me tellus grauat ingenti diuisa ruina.

Pro tumulo mons est, quam grauis heu tumulus.

TUMULORVM

Incubuit tumulo rupes . hæc ipsa sepulcrum

Hæc ipsa facit, miseros hei mihi quàm tumulos.

Increuit tumulo frondenti uertice sylua,

Sylua mihi est tumulus . hei mihi qui tumulus .

Qui mihi sit titulus, quæ nomina sylua docebit .

Sylua mihi titulus, Syluaq; nomen erat .

PRVINAÆ PVELLÆ . ipsa loquitur .

Nec mihi tristis hyems nocuit, nec sænior æstas,

Non terræ, aut tumidi uis inimica maris .

Tabida uis rapuit, rapuit uiolentia febris .

Delicui, ut rapido soles pruina liquet .

Heu nomen fatale, perinde, ut sole pruina,

Sic ego pallenti tabe liquens perij .

SVLPITIANÆ PVELLÆ .

Viator & umbra colloquuntur .

Dicite custodes umbræ, quæ tanta sepulcri .

Cura est? sollicitas cur'ue smaragdus habet?

Parce hospes uocitare umbras . Amathusides ipsæ

Dicimur, & Veneri turba dicata sumus .

Hic nymphis defleta diu, plorata Camœnis,

Clamata & Veneri Sulpitiana iacet .

Deflerunt nymphæ formam, gestusq; Camœnæ

Plorarunt teneros, compositumq; decusi .

Clamauit Cytherea oculos, oculisq; pudorem

Suffusum, & Veneres per labra, perq; genas .

In frondem nymphæ formam, in floremq; Camœnæ

Rarum uerterunt, & sine labe decus .

Inclusit Cytherea oculos, sepsitq; smaragdo,

Cumq; his et Veneres, deliciasq; suas.
 Mox statuit nos custodes. hinc cura sepulcri
 Tanta est, sollicitas inde smaragdus habet.
 Ferte piæ dona hæc Amathusides. hæc q; smaragdo
 Sertæ date. æternos spiret & urna crocos.

EVMOLPAE SERVÆ. VI. et Ge. colloquuntur.

Hos loculos, hos & tumulos, hæc iura sepulcri
 Ecquis habet Lemurum? num Genius quis habet?
 Ipsa fides habet, & casti reuerentia lecti.
 Hic, atq; hic Genius mutua iura tenet.
 Sic requies huic sit tumulo, quæ nam umbra quiescit
 In loculis? cineres cuius & urna tegit?
 Sarmatis hic Eumolpa iacet, quæ nupta marito
 Eripitur, siculo captâq; seruit hero.
 Cuius dum fugit amplexus, renuitq; cubile,
 Præceps de summa se iacit ausa domo.
 Labentem simul excipimus, positamq; pheretro,
 Condimus, & castis assumus hinc loculis.
 Hos Eumolpa tibi flores, hæc sertæ dicamus.
 Famaq; sit cineri semper amica tuo.
 Vos quoq; felices Genij celebrate iacentem,
 Et facti memorem reddite notitiam.

DRYASTIDIS NYMPHÆ QUERELA
 la a rusticis cæse. Viator lequitur.

Quæ nam illa est igni e' medio flammisq; querela?
 Qui gemitus? miseræ uirginis an' ne sonus?
 Virginis ah miseræ uox illa est. sic tibi uirgo
 Sit requies, gemitus causa nec ulla tui.

k ij

TVMVLORVM

Dic age quæ nam ipsa es, tanta quæ causa querelæ?

Cur tantus medio surgit ab igne dolor?

Rustica sum nemoris generosi nympha Dryastis

Felix glande, ferax umbræ, & opaca comis.

Inter Hamadryadas regnabam prima sorores,

Primus honor mense, gloria prima chori.

Inuidiæ fuimus. Fauni mea regna bicornes

Inuadunt, Fauni prodigiosa cohors.

A grestumq; manus armant. mea cæditur ilex,

Atq; acer, atq; abies, deniq; cædor ego.

Immittuntq; ignes. uror uenerabile numen.

Dum loquor, heu miseræ uiscera adusta crepant.

Et ferro necum, sæuis necum ignibus actum est.

Hinc lacrimæ & gemitus, inde querela uenit.

Qui Cræsi extinxit flammæ uiolentior humber,

Ille idem extinguat mœstæ Dryasti tuas.

Et tibi succurrant Hyades pluuiialibus astris,

Nimbosusq; suas funditet auster aquas.

DRYASTIS NYMPHAE QUERELAE